

Οι ήρωες του 1821 για την Παναγία

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 24 Μαρτίου 2015 22:53 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

«Ελευθερία ή θάνατος!»

Όταν ήλθε η ώρα της εθνικής παλιγγενεσίας, στη Χάρη και προστασία της Παναγίας κατέφευγαν οι οπλαρχηγοί και οι καπεταναίοι για να συντονίζουν τον Αγώνα και να παίρνουν δυνάμεις για τη συνέχιση του στις κρίσιμες στιγμές.

Στα απομνημονεύματα των Ηρώων του 1821 βρίσκουμε πολλές αναφορές ως προς την καταφυγή τους στη βοήθεια της Παναγίας, αλλά και στην αδίστακτη βεβαιότητα και πίστη τους στην προστασία Της.

Όταν π.χ. ο θρυλικός Γέρος του Μοριά (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης) προχωρούσε για την απελευθέρωση της Τριπολιτσάς και είδε ότι είχαν κλονισθεί και δειλιάσει τα παλληκάρια του, επειδή τους είχαν εγκαταλείψει οι άλλοι οπλαρχηγοί, μπήκε ευλαβικά στην Εκκλησία της Παναγίας στο Χρυσοβίτσι, έκαμε τον σταυρό του, ασπάσθηκε την Εικόνα της Μεγαλόχαρης και φώναξε δακρυσμένος:

«Παναγιά μου, βοήθησε και τούτη τη φορά τους Έλληνες να ψυχωθούν».

Και βγαίνοντας από το Ναό Της, γεμάτος πίστη και ιερό ενθουσιασμό βροντοφώναζε στα παλληκάρια του, που τον πλησίασαν λίγο πιο πέρα, την περίφημη εκείνη φράση του:

«Ο Θεός υπέγραψε τη λευτεριά της Ελλάδος και δεν θα πάρει πίσω την υπογραφή Του».

Ο γενναίος στρατηγός Μακρυγιάννης στα «Απομνημονεύματα» του και προ πάντων στα «Οράματα και θάματα» επανειλημμένως κάνει λόγο για τη βοήθεια της Παναγίας στον αγώνα του Έθνους κατά των Αγαρηνών. Συγκινητικές είναι και οι προσευχές του προς τη Θεοτόκο:

«Δόξα σε, Κύριε Χριστέ, σταυρέ σταυρωμένε, λαμπρέ και αναστημένε, τρισυπόστατε Θεέ, αγία Τριάδα, Θεοτόκο... Κύριε άπλωσε το λαμπρό σου και ευλογημένο σου χέρι και βγάλε μας από τον σκότον τον βαθύ όπου είμαστε πεσμένοι και χαμένοι και πνιγμένοι τόσες αιώνες... σώσε, Κύριε, όλους, δώσε, Θεοτόκο, την υγείαν, όσοι παθόντες έρχονται εις την Χάρη σου, Βαγγελίστρα μου, δια να δοξαστεί ο πανάγαθος Θεός και η Βασιλεία Του, να πιστέψουν οι τύραγνοι, οι άπιστοι και οι άδικοι και να ιδούνε τι εστί Θεός παντουργός και η Βασιλεία Του...» (Οράματα και θάματα, σ.σ. 154-155).

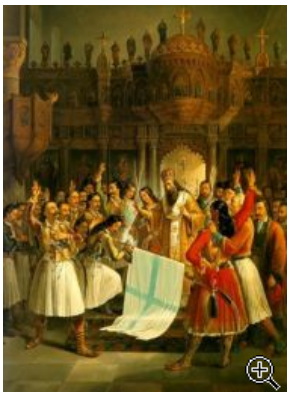

Και ο ατρόμητος πυρπολικής Κωνσταντής Κανάρης, αφού πυρπόλησε την τουρκική ναυαρχίδα στο λιμάνι της Χίου, γιγαντωμένος από την προσευχή και τη Θεία Κοινωνία στο Ναό του Αγίου Νικολάου, επέστρεψε μετά το εκπληκτικό κατόρθωμά του στον ίδιο Ναό, **για να εκφράσει με δάκρυα την ευγνωμοσύνη του στην Παναγία.**

Να, πως περιγράφει τη σκηνή ο ποιητής Γ. Δροσίνης

«Μεσάνυχτα ό πυρπολητής έγύρισε
καί πήδησε άπ' γρήγορο καΐκι,
πιστός νά φέρη μέ τά πόδια όλόγυμνα
στην Εκκλησιά τό τάμα γιά τή νίκη.
Τό χέρι πού Άτρεμο Ξσπειρε τό θάνατο
μέ τό δαυλό -τό φοβερό τό χέρι-
τόρα ταπεινωμένο καί τρεμάμενο
στην Παναγιά άνάβει Ξν' άγιοκέρυ».

Αυτά, για να φανεί ότι η ευλάβεια προς την Παναγία των προγόνων μας, που εντυπώσισε τόσο τον ξένο περιηγητή, ήταν η κινητήρια δύναμη που τους εμπύχωνε διαρκώς και χάρισε τελικώς την μυριοπόθητη ελευθερία. Και σ' Εκείνην, την Υπερμάχο Στρατηγό του γένους μας, ανήκουν και πρέπει να ανήκουν και να αντηχούν αιώνια τα νικητήρια!

<http://xristianos.gr/forum/viewtopic.php?t=4366>